

FIȘA DISCIPLINEI

1. Date despre program

1.1 Instituția de învățământ superior	Universitatea Babeș-Bolyai
1.2 Facultatea	Sociologie și Asistență Socială
1.3 Departamentul	Asistență Socială
1.4 Domeniul de studii	Asistență Socială
1.5 Ciclul de studii	Licență
1.6 Programul de studiu / Calificarea	Asistent social

2. Date despre disciplină

2.1 Denumirea disciplinei	Devianta si control social ALR2303					
2.2 Titularul activităților de curs	conf univ.dr Sorina Poledna					
2.3 Titularul activităților de seminar	dr.Ioana Toma					
2.4 Anul de studiu	II	2.5 Semestrul	3	2.6. Tipul de evaluare	E	2.7 Regimul disciplinei DS

3. Timpul total estimat (ore pe semestru al activităților didactice)

3.1 Număr de ore pe săptămână	3	3.2 Din care: curs	2	3.3 seminar	1
3.4 Total ore din planul de învățământ	42	3.5 Din care: curs	28	3.6 seminar	14
Distribuția fondului de timp: ore convenționale 4*25 =100					
Studiul după manual, suport de curs, bibliografie și notițe					20
Documentare suplimentară în bibliotecă, pe platformele electronice de specialitate și pe teren					10
Pregătire seminarii/laboratoare, teme, referate, portofolii și eseuri					15
Tutoriat					6
Examinări					7
Alte activități:					
3.7 Total ore studiu individual		58			
3.8 Total ore pe semestru (nr.credite x 25h)		100			
3.9 Numărul de credite		4			

4. Precondiții (acolo unde este cazul)

4.1 de curriculum	
4.2 de competențe	-Însusirea competențelor dobândite la disciplinele: Introducere în sociologie și Psihologie generală și a personalității

5. Condiții (acolo unde este cazul)

5.1 De desfășurare a cursului	-In principal in format fizic, la nevoie online -Ponderea estimata pt activitati online: 20% = invatare-pedare Telefoanele mobile se închid pe durata cursului	
5.2 De desfășurare a seminarului	-In principal in format fizic, la nevoie online -Ponderea estimata pt activitati online: 10%= lucrari practice -Telefoanele mobile se închid pe durata cursului	

6. Competențele specifice acumulate

Competențe profesionale	Cursul își propune dobândirea următoarelor competențe: Competențe cognitive: -Înțelegerea conceptelor, teoriilor și modelelor explicative referitoare fenomenul devianței și al controlului social -Înțelegerea conceptelor, teoriilor și modelelor explicative referitoare la comportamentul infracțional; -Reflectarea critică asupra direcțiilor și orientărilor actuale din domeniul sociologiei devianței și al criminologiei; -Integrarea rezultatelor relevante din cercetare în evaluarea și intervenția de asistență socială pentru persoanele cu comportament infracțional, în funcție de vârstă și alte caracteristici socio-demografice. -Înțelegerea relevanței sociologiei devianței pentru formarea profesioniștilor din domeniul asistenței sociale; Instrumental-aplicative: - Aplicarea cunoștințelor teoretice, a deprinderilor, metodelor și instrumentelor pentru identificarea, culegerea de informații, documentarea, evaluarea și înregistrarea informațiilor necesare derulării procesului de asistență socială cu persoane aflate în risc infracțional, sau care sunt sancționate penal. - Operationalizarea cunoștințelor teoretice, a deprinderilor, metodelor și instrumentelor pentru analiză, evaluarea și realizarea de intervenții specifice în penitenciare și servicii de probatiune cu scopul de a reduce riscurile sociale și infracționale și/sau pentru a preveni angajarea în conduite antisociale. -Integrarea cunoștințelor, metodelor, deprinderilor și instrumentelor de evaluare și intervenție, specifice asistei sociale, în munca cu indivizi, familii, grupuri și comunități aflate în situații de risc social și sau infracțional. Atitudinale: - Cunoașterea și aplicarea teoriilor explicative din domeniul sociologiei devianței consilierii și altor metode de intervenție specializată acordate la nivel individual și în mediul familial sau instituțional (școli, penitenciare, centre anti-drog, instituții specializate de asistență socială, ong-uri cu competențe în prevenirea și combaterea fenomenului infracțional etc.) cu respectarea valorilor și principiilor specifice asistenței sociale și a legislației în vigoare; - Comunicarea și relaționarea profesională cu beneficiarii și alți actori sociali implicați în procesul asistării sociale și operationalizarea valorilor și principiilor specifice asistenței sociale, sensibilității culturale, pliate pe unicitatea cazurilor vizate, pentru prevenirea angajării în infracțiuni și sau pentru facilitarea reintegrării sociale a persoanelor care au fost sancționate penal.
Competențe transversale	• Aplicarea cunoștințelor și operaționalizarea conceptelor proprii sociologiei devianței în explicarea unor fenomene sociale precum infracționalitatea, sau fenomenul suicidar; • Familiarizarea cu rolurile profesionale în care sunt operaționalizate cunoștințe despre devianță și control social.

7. Obiectivele disciplinei (reieșind din grila competențelor acumulate)

7.1 Obiectivul general al disciplinei	Formarea cunoștințelor teoretice necesare pentru aplicarea conceptelor și elaborărilor explicative proprii sociologiei devianței și controlului social, în practica asistenței sociale, mai ales din spațiul justiției, dar nu numai.
7.2 Obiectivele specifice	• Să utilizeze corect conceptele care identifică și descriu fenomene sociale deviante ; • Să cunoască teoriile de bază, clasice cât și cele mai noi, din sociologia devianței; • Să înțeleagă abordările teoretice explicative referitoare la

	• Să înțeleagă comportamentele, atitudinile și interacțiunile care compun fenomenele sociale considerate manifestări ale devianței; • Să dovedească capacitatea de a realiza evaluări ale unor cazuri sociale operaționalizând concepte și folosind interpretări teoretico-explicative din sociologia devianței și controlului social;	
--	---	--

8. Conținuturi

8. Conținuturi		Observații
8.1 Curs	Metode de predare	
Nașterea sociologiei devianței- contribuția lui E.Durkheim- teoria anomiei	Prelegere asistată de calculator, problematizări ilustrări ale relevanței teoriilor explicative in practica asistenței sociale, pe baza unor analize de caz, materiale audio-video, discuții și dezbateri interactive si prin valorificarea bibliografie studiate de catre studenți.	
Teoria presiunii sociale (R.Merton);		
Școala sociologică de la Chicago - Teoria dezorganizării sociale		
Teoria asocierii diferențiale (E. Sutherland)		
Teorii ale controlului : teoria înfrânării, teoria controlului social (T.Hirschi)	Prelegere asistată de calculator, problematizări ilustrări ale relevanței teoriilor explicative in practica asistenței sociale, pe baza unor analize de caz, materiale audio-video, discuții și dezbateri interactive si prin valorificarea bibliografie studiate de catre studenți.	
Teorii ale controlului: teoria generală a infracționalității ; Teoria ferestrelor sparte, Teoria lui Sampson și Laub		
Teorii subculturale ale devianței- Teoria reacției la frustrare (A. Cohen)		
Teoria oportunităților diferențiale		
Teorii ale conflictului	Prelegere asistată de calculator, problematizări ilustrări ale relevanței teoriilor explicative in practica asistenței sociale, pe baza unor analize de caz, materiale audio-video, discuții și dezbateri interactive si prin valorificarea bibliografie studiate de catre studenți.	
Teoria neutralizării (D. Matza)		
Teoria etichetării		
Realismul de stânga		
Aplicații ale teoriilor și analize de caz		

Conceptul de anomie în explicarea devianței (concepția lui E Durkheim și R Merton)	Aplicarea bibliografiei în analiza teoriilor explicative referitoare la devianță, cu accent pe relevanța pentru practica asistentei sociale.	
Teoria asocierii diferențiale. Relevanța teoriei în practica asistentei sociale		
Școala sociologică de la Chicago:	Exemplificări și analize comparative ale teoriilor, pe baza unor cazuri de comportamente deviante, inclusiv infracționale.	
Teoria dezorganizării sociale		
Teorii ale controlului în explicarea devianței (teoria înfrânării, teoria controlului social).	Aplicarea bibliografiei în analiza teoriilor explicative referitoare la devianță, cu accent pe relevanța pentru practica asistentei sociale.	
Relevanța teoriilor în practica asistentei sociale		
Teorii ale controlului în explicarea devianței (teoria ferestrelor sparte, teoria generală a infracționalității)	Exemplificări și analize comparative ale teoriilor, pe baza unor cazuri de comportamente deviante, inclusiv infracționale.	
Teorii ale controlului în explicarea devianței: teoria lui Sampson și Laub. Relevanța teoriei în practica asistentei sociale		
Teorii subculturale ale devianței (I)- teoria reacției la frustrare, teoria oportunităților diferențiale	Aplicarea bibliografiei în analiza teoriilor explicative referitoare la devianță, cu accent pe relevanța pentru practica asistentei sociale.	
Teorii subculturale ale devianței (II)- teoria oportunităților diferențiale.		
Relevanța teoriei în practica asistentei sociale	Exemplificări și analize comparative ale teoriilor, pe baza unor cazuri de comportamente deviante, inclusiv infracționale.	
Teoriile conflictualiste;		
Realismul de stânga.	Aplicarea bibliografiei în analiza teoriilor explicative referitoare la devianță, cu accent pe relevanța pentru practica asistentei sociale.	
Teoria neutralizării.		
Relevanța teoriei în practica asistentei sociale	Exemplificări și analize comparative ale teoriilor, pe baza unor cazuri de comportamente deviante, inclusiv infracționale.	
Teoria etichetării		
Implicații ale aplicării teoriei în practica asistării sociale a persoanelor cu comportament infracțional	Aplicarea bibliografiei în analiza teoriilor explicative referitoare la devianță, cu accent pe relevanța pentru practica asistentei sociale.	
Închisoare-instituție totală;		
Ce înseamnă privarea de libertate? Ce efecte dezvoltă ?	Exemplificări și analize comparative ale teoriilor, pe baza unor cazuri de comportamente deviante, inclusiv infracționale.	
Analiza cap. relevant din lucrarea Aziluri de E.Goffman.		
Închisoarea -instituție completă și austeră		
Ce înseamnă privarea de libertate? Ce efecte dezvoltă ?		
Analiza cap. relevante din lucrarea A supraveghea și a pedepsi de M Foucault		
8.3 Bibliografie Bibliografie obligatorie:		

Cusson ,M., (1995):Devianța, în R. Boudon, Tratat de sociologie, Ed. Humanitas

Durkheim,E., (2002): Reguliile metodei sociologice, Iasi, Polirom, cap.-le : Ce este un fapt social? și Reguli cu privire la distincția normal-patologic.

Durkheim, E., (1993): Despre sinucidere, Iași, Institutul European

Foucault, M., (1997): A supraveghea și a pedepsi, București , Ed. Humanitas, cap.Instituții complete și austere

Goffman, E., (2004): Aziluri, Iași, ed. Polirom, cap. Despre caracteristicile instituțiilor totale(p.13-104)

Ogien, A., (2002): Sociologia devianței , Iași, Polirom

Poledna, S., (2000): Actori sociali in situatii si interactiuni violente, Cluj, Presa Universitara Clujeana, cap.4

Rădulescu, M., S., (1999): Devianță, criminalitate și patologie socială, București, Ed. Lumina Lex

Rădulescu, M.,S., Banciu, D., (1996): Sociologia crimei și criminalității, București, Casa de Editură și Presă ” Șansa”

Bibliografie opțională

Buzducea, D.,(coord.)(2010): Asistenta sociala a grupurilor de risc, Iasi, Polirom, cap 15, 16

Durnescu , I., (2009): Asistenta sociala in penitenciar, Iasi, Polirom, cap. 7,8,9,12

Sandu, M. (2017) : Reacția socială împotriva criminalității .Supravegherea si asistența postpenală. Bucuresti Editura ProUniversitaria (cap II si VI)

Țica ., G. (2016): Recidivism și excluziune socială. Oradea, Editura Universitatii din Oradea.(cap 1 si 2)

9. Coroborarea conținuturilor disciplinei cu așteptările reprezentanților comunității epistemice, asociațiilor profesionale și angajatori reprezentativi din domeniul aferent programului

Cursul și activitățile de seminar dau posibilitatea înțelegerii cauzalității complexe a conduitelor deviante; îi pregătesc pe studenți să dețină competențele profesionale specifice activității de asistență socială cu persoane cu comportament deviant, inclusiv infracțional. Teoriile sociologice referitoare la devianță sunt analizate din perspectiva relevanței lor pentru practica asistenței sociale.

****Studenții cu nevoi educative speciale sunt încurajați să contacteze cadrul didactic pentru a stabili împreună moduri de predare și evaluare care să îi sprijine.**

10. Evaluare

Tip activitate	10.1 Criterii de evaluare	10.2 Metode de evaluare	10.3 Pondere din nota finală
10.4 Curs	a) Corectitudinea cunoștințelor; b) Completitudinea cunoștințelor și reflectarea în răspuns, a bibliografiei parcurse; Acuratețea exprimării; Gandirea critică;	Examen scris în fiecare sesiune la care se prezintă studenta/studentul. - Punctajului din sesiune i se adaugă cel de la seminarii, rezultând astfel, nota finală. - Participarea la examen este condiționată de prezența la seminar, la cel puțin 4 întâlniri ! -Punctajul obținut la seminar pe parcursul semestrului, se adaugă punctajului de la examen, atât în restanță cât și în lichidare. - În cazul în care nu obține nota de promovare după cea de a doua evaluare, studenta/ul poate solicita reînscrisura la această disciplină în anul universitar următor (anul III), cu condiția promovării anului universitar curent. Se va reface întreaga activitate didactică prevăzută în planul de învățământ la aceasta disciplină, după care studenta/ul se poate prezenta din nou, cel mult de două ori, la evaluare.	60%
10.5 Seminar		1p = prezența la	

	Participare, implicare activă, realizarea sarcinilor de seminar conform cerintelor si la timp.	0.50 p. pt 4-5 seminarii 3p = activitatea la seminar (ppt + lucrare de semestru finalizată și încărcată la timp, pe platforma Microsoft*** se poate acorda un bonus de 0.25p la sfarsitul semestrului, pt interventii relevante, la cel putin 5 seminarii, legate de bibliografia recomandată !	40%
10.6 Standard minim de performanță: Pentru nota minimă, prezenta la cursuri minim 60% iar studentul trebuie să acumuleze minim 5puncte din maxim 10 la evaluarea cunoștințelor. Plagiatul va fi sancționat conform reglementărilor universitare, inclusiv prin neacordarea punctajului pentru lucrarea plagiată.			

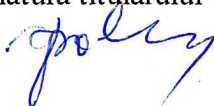
Notă despre plagiat

Plagiatul sau fraudă se pedepsește în conformitate cu reglementările în vigoare (în anumite situații pot implica exmatricularea). "Plagiatul este prezentarea ca fiind munca proprie a cuiva a cuvintelor, ideilor, argumentelor unei alte persoane fără o corectă recunoaștere a sursei prin citare, referire sau notă. Prin urmare, este vorba de plagiat atât atunci când cuvintele unei alte persoane sunt reproduse fără recunoașterea sursei, cât și atunci când ideile sau argumentele altei persoane sunt parafrazate astfel încât cititorul ar putea crede că ele aparțin autorului textului." Pentru plagiat parțial se acordă nota 4 la proiect iar pentru plagiat integral nota 1.

Data completării: 23.09.2024

Semnătura titularului de curs:

Semnătura titularului de seminar:

Data avizării în departament:

Semnătura directorului de departament:

24.09.2024

